

Funktsioonide lähendamine

Funktsiooni lähendamine ehk **interpoleerimine** on funktsiooni jätkamine.

Olgu antud lõigul $[a, b]$ $n + 1$ punkti $a = x_0 < x_1 < \dots < x_n = b$.

Selliseid punkte nimetatakse interpolatsioonisõlmedeks. Olgu samas teada ka funktsiooni $f(x)$ väärtused neis sõlmedes $f(x_0), f(x_1), \dots, f(x_n)$. Kui funktsiooni $f(x)$ väärtused väljaspool sõlmi pole teada, saabki rääkida interpolatsiooniülesandest: leida mingi funktsioon $\Phi(x)$ nii, et kehtiks tingimused

$$\Phi(x_j) = f(x_j), \quad j = 0, 1, \dots, n.$$

Funktsioonide lähendamine

Funktsiooni lähendamine ehk **interpoleerimine** on funktsiooni jätkamine.

Olgu antud lõigul $[a, b]$ $n + 1$ punkti $a = x_0 < x_1 < \dots < x_n = b$.

Selliseid punkte nimetatakse interpolatsioonisõlmedeks. Olgu samas teada ka funktsiooni $f(x)$ väärtused neis sõlmedes $f(x_0), f(x_1), \dots, f(x_n)$. Kui funktsiooni $f(x)$ väärtused väljaspool sõlmi pole teada, saabki rääkida interpolatsiooniülesandest: leida mingi funktsioon $\Phi(x)$ nii, et kehtiks tingimused

$$\Phi(x_j) = f(x_j), \quad j = 0, 1, \dots, n.$$

Funktsioonide lähendamine

Funktsiooni lähendamine ehk **interpoleerimine** on funktsiooni jätkamine.

Olgu antud lõigul $[a, b]$ $n + 1$ punkti $a = x_0 < x_1 < \dots < x_n = b$.

Selliseid punkte nimetatakse interpolatsioonisõlmedeks. Olgu samas teada ka funktsiooni $f(x)$ väärtused neis sõlmedes $f(x_0), f(x_1), \dots, f(x_n)$. Kui funktsiooni $f(x)$ väärtused väljaspool sõlmi pole teada, saabki rääkida interpolatsiooniülesandest: leida mingi funktsioon $\Phi(x)$ nii, et kehtiks tingimused

$$\Phi(x_j) = f(x_j), \quad j = 0, 1, \dots, n.$$

Funktsioonide lähendamine

Funktsiooni lähendamine ehk **interpoleerimine** on funktsiooni jätkamine.

Olgu antud lõigul $[a, b]$ $n + 1$ punkti $a = x_0 < x_1 < \dots < x_n = b$.

Selliseid punkte nimetatakse interpolatsioonisõlmedeks. Olgu samas teada ka funktsiooni $f(x)$ väärtused neis sõlmedes $f(x_0), f(x_1), \dots, f(x_n)$. Kui funktsiooni $f(x)$ väärtused väljaspool sõlmi pole teada, saabki rääkida interpolatsiooniülesandest: leida mingi funktsioon $\Phi(x)$ nii, et kehtiks tingimused

$$\Phi(x_j) = f(x_j), \quad j = 0, 1, \dots, n.$$

Leidub parajasti üks ülimalt n -astme polünoom

$$\Phi(x) = \sum_{i=0}^n L_{n,i}(x)f(x_i),$$

mis rahuldab interpolatsioonitingimusi ja kus

$$L_{n,i}(x) = \frac{(x - x_0)(x - x_1) \dots (x - x_{i-1})(x - x_{i+1}) \dots (x - x_n)}{(x_i - x_0)(x_i - x_1) \dots (x_i - x_{i-1})(x_i - x_{i+1}) \dots (x_i - x_n)}.$$

Sellist polünoomi nimetatakse **Lagrange'i interpolatsioonipolünoomiks**.

Leidub parajasti üks ülimalt n -astme polünoom

$$\Phi(x) = \sum_{i=0}^n L_{n,i}(x)f(x_i),$$

mis rahuldab interpolatsioonitingimusi ja kus

$$L_{n,i}(x) = \frac{(x - x_0)(x - x_1) \dots (x - x_{i-1})(x - x_{i+1}) \dots (x - x_n)}{(x_i - x_0)(x_i - x_1) \dots (x_i - x_{i-1})(x_i - x_{i+1}) \dots (x_i - x_n)}.$$

Sellist polünoomi nimetatakse **Lagrange'i interpolatsioonipolünoomiks**.

Näide

Funktsioon on esitatud tabelina:

x	0	1	4	9

y	0	1	2	3

Leiame interpolatsioonipolünoomi ning arvutame $\Phi(2, 3)$.

Lagrange'i interpolatsioonipolünoom tuleb kujule

$$\begin{aligned}\Phi(x) &= \frac{(x-1)(x-4)(x-9)}{(0-1)(0-4)(0-9)} \cdot 0 + \frac{(x-0)(x-1)(x-9)}{(1-0)(1-4)(1-9)} \cdot 1 + \\ &+ \frac{(x-0)(x-1)(x-9)}{(4-0)(4-1)(4-9)} \cdot 2 + \frac{(x-0)(x-1)(x-4)}{(9-0)(9-1)(9-4)} \cdot 3 = \\ &= \frac{1}{60}x^3 - \frac{1}{4}x^2 + \frac{37}{30}x\end{aligned}$$

Kontrollime interpolatsioonitingimuste täidetust:

Näide

Funktsioon on esitatud tabelina:

x	0	1	4	9

y	0	1	2	3

Leiame interpolatsioonipolünoomi ning arvutame $\Phi(2, 3)$.

Lagrange'i interpolatsioonipolünoom tuleb kujule

$$\begin{aligned}\Phi(x) &= \frac{(x-1)(x-4)(x-9)}{(0-1)(0-4)(0-9)} \cdot 0 + \frac{(x-0)(x-1)(x-9)}{(1-0)(1-4)(1-9)} \cdot 1 + \\ &+ \frac{(x-0)(x-1)(x-9)}{(4-0)(4-1)(4-9)} \cdot 2 + \frac{(x-0)(x-1)(x-4)}{(9-0)(9-1)(9-4)} \cdot 3 = \\ &= \frac{1}{60}x^3 - \frac{1}{4}x^2 + \frac{37}{30}x\end{aligned}$$

Kontrollime interpolatsioonitingimuste täidetust:

Näide

Funktsioon on esitatud tabelina:

x	0	1	4	9

y	0	1	2	3

Leiame interpolatsioonipolünoomi ning arvutame $\Phi(2, 3)$.

Lagrange'i interpolatsioonipolünoom tuleb kujule

$$\begin{aligned}\Phi(x) &= \frac{(x-1)(x-4)(x-9)}{(0-1)(0-4)(0-9)} \cdot 0 + \frac{(x-0)(x-1)(x-9)}{(1-0)(1-4)(1-9)} \cdot 1 + \\ &+ \frac{(x-0)(x-1)(x-9)}{(4-0)(4-1)(4-9)} \cdot 2 + \frac{(x-0)(x-1)(x-4)}{(9-0)(9-1)(9-4)} \cdot 3 = \\ &= \frac{1}{60}x^3 - \frac{1}{4}x^2 + \frac{37}{30}x\end{aligned}$$

Kontrollime interpolatsioonitingimuste täidetust:

Näide

Funktsioon on esitatud tabelina:

x	0	1	4	9

y	0	1	2	3

Leiame interpolatsioonipolünoomi ning arvutame $\Phi(2, 3)$.

Lagrange'i interpolatsioonipolünoom tuleb kujule

$$\begin{aligned}\Phi(x) &= \frac{(x-1)(x-4)(x-9)}{(0-1)(0-4)(0-9)} \cdot 0 + \frac{(x-0)(x-1)(x-9)}{(1-0)(1-4)(1-9)} \cdot 1 + \\ &+ \frac{(x-0)(x-1)(x-9)}{(4-0)(4-1)(4-9)} \cdot 2 + \frac{(x-0)(x-1)(x-4)}{(9-0)(9-1)(9-4)} \cdot 3 = \\ &= \frac{1}{60}x^3 - \frac{1}{4}x^2 + \frac{37}{30}x\end{aligned}$$

Kontrollime interpolatsioonitingimuste täidetust:

$$\Phi(0) = \frac{1}{60} \cdot 0^3 - \frac{1}{4} \cdot 0^2 + \frac{37}{30} \cdot 0 = 0$$

$$\Phi(1) = \frac{1}{60} \cdot 1^3 - \frac{1}{4} \cdot 1^2 + \frac{37}{30} \cdot 1 = 1$$

$$\Phi(4) = \frac{1}{60} \cdot 4^3 - \frac{1}{4} \cdot 4^2 + \frac{37}{30} \cdot 4 = 2$$

$$\Phi(9) = \frac{1}{60} \cdot 9^3 - \frac{1}{4} \cdot 9^2 + \frac{37}{30} \cdot 9 = 3$$

Interpolatsioonitingimused on täidetud ning seega saame leida

$$f(2,3) \approx \Phi(2,3) = \frac{1}{60} \cdot 2,3^3 - \frac{1}{4} \cdot 2,3^2 + \frac{37}{30} \cdot 2,3 \approx 1,71695.$$

Antud näites $f(x) = \sqrt{x}$ ning täpne väärtus $\sqrt{2,3} \approx 1,5166$.

$$\Phi(0) = \frac{1}{60} \cdot 0^3 - \frac{1}{4} \cdot 0^2 + \frac{37}{30} \cdot 0 = 0$$

$$\Phi(1) = \frac{1}{60} \cdot 1^3 - \frac{1}{4} \cdot 1^2 + \frac{37}{30} \cdot 1 = 1$$

$$\Phi(4) = \frac{1}{60} \cdot 4^3 - \frac{1}{4} \cdot 4^2 + \frac{37}{30} \cdot 4 = 2$$

$$\Phi(9) = \frac{1}{60} \cdot 9^3 - \frac{1}{4} \cdot 9^2 + \frac{37}{30} \cdot 9 = 3$$

Interpolatsioonitingimused on täidetud ning seega saame leida

$$f(2,3) \approx \Phi(2,3) = \frac{1}{60} \cdot 2,3^3 - \frac{1}{4} \cdot 2,3^2 + \frac{37}{30} \cdot 2,3 \approx 1,71695.$$

Antud näites $f(x) = \sqrt{x}$ ning täpne väärtus $\sqrt{2,3} \approx 1,5166$.

$$\Phi(0) = \frac{1}{60} \cdot 0^3 - \frac{1}{4} \cdot 0^2 + \frac{37}{30} \cdot 0 = 0$$

$$\Phi(1) = \frac{1}{60} \cdot 1^3 - \frac{1}{4} \cdot 1^2 + \frac{37}{30} \cdot 1 = 1$$

$$\Phi(4) = \frac{1}{60} \cdot 4^3 - \frac{1}{4} \cdot 4^2 + \frac{37}{30} \cdot 4 = 2$$

$$\Phi(9) = \frac{1}{60} \cdot 9^3 - \frac{1}{4} \cdot 9^2 + \frac{37}{30} \cdot 9 = 3$$

Interpolatsioonitingimused on täidetud ning seega saame leida

$$f(2,3) \approx \Phi(2,3) = \frac{1}{60} \cdot 2,3^3 - \frac{1}{4} \cdot 2,3^2 + \frac{37}{30} \cdot 2,3 \approx 1,71695.$$

Antud näites $f(x) = \sqrt{x}$ ning täpne väärtus $\sqrt{2,3} \approx 1,5166$.

$$\Phi(0) = \frac{1}{60} \cdot 0^3 - \frac{1}{4} \cdot 0^2 + \frac{37}{30} \cdot 0 = 0$$

$$\Phi(1) = \frac{1}{60} \cdot 1^3 - \frac{1}{4} \cdot 1^2 + \frac{37}{30} \cdot 1 = 1$$

$$\Phi(4) = \frac{1}{60} \cdot 4^3 - \frac{1}{4} \cdot 4^2 + \frac{37}{30} \cdot 4 = 2$$

$$\Phi(9) = \frac{1}{60} \cdot 9^3 - \frac{1}{4} \cdot 9^2 + \frac{37}{30} \cdot 9 = 3$$

Interpolatsioonitingimused on täidetud ning seega saame leida

$$f(2,3) \approx \Phi(2,3) = \frac{1}{60} \cdot 2,3^3 - \frac{1}{4} \cdot 2,3^2 + \frac{37}{30} \cdot 2,3 \approx 1,71695.$$

Antud näites $f(x) = \sqrt{x}$ ning täpne väärtus $\sqrt{2,3} \approx 1,5166$.

$$\Phi(0) = \frac{1}{60} \cdot 0^3 - \frac{1}{4} \cdot 0^2 + \frac{37}{30} \cdot 0 = 0$$

$$\Phi(1) = \frac{1}{60} \cdot 1^3 - \frac{1}{4} \cdot 1^2 + \frac{37}{30} \cdot 1 = 1$$

$$\Phi(4) = \frac{1}{60} \cdot 4^3 - \frac{1}{4} \cdot 4^2 + \frac{37}{30} \cdot 4 = 2$$

$$\Phi(9) = \frac{1}{60} \cdot 9^3 - \frac{1}{4} \cdot 9^2 + \frac{37}{30} \cdot 9 = 3$$

Interpolatsioonitingimused on täidetud ning seega saame leida

$$f(2,3) \approx \Phi(2,3) = \frac{1}{60} \cdot 2,3^3 - \frac{1}{4} \cdot 2,3^2 + \frac{37}{30} \cdot 2,3 \approx 1,71695.$$

Antud näites $f(x) = \sqrt{x}$ ning täpne väärtus $\sqrt{2,3} \approx 1,5166$.

$$\Phi(0) = \frac{1}{60} \cdot 0^3 - \frac{1}{4} \cdot 0^2 + \frac{37}{30} \cdot 0 = 0$$

$$\Phi(1) = \frac{1}{60} \cdot 1^3 - \frac{1}{4} \cdot 1^2 + \frac{37}{30} \cdot 1 = 1$$

$$\Phi(4) = \frac{1}{60} \cdot 4^3 - \frac{1}{4} \cdot 4^2 + \frac{37}{30} \cdot 4 = 2$$

$$\Phi(9) = \frac{1}{60} \cdot 9^3 - \frac{1}{4} \cdot 9^2 + \frac{37}{30} \cdot 9 = 3$$

Interpolatsioonitingimused on täidetud ning seega saame leida

$$f(2,3) \approx \Phi(2,3) = \frac{1}{60} \cdot 2,3^3 - \frac{1}{4} \cdot 2,3^2 + \frac{37}{30} \cdot 2,3 \approx 1,71695.$$

Antud näites $f(x) = \sqrt{x}$ ning täpne väärtus $\sqrt{2,3} \approx 1,5166$.

Ühtlase võrgu korral kehtib Lagrange'i interpolatsioonipolünoomi jaoks hinnang

$$|f(x) - \Phi(x)| \leq |f^{(n+1)}(x)|h^{n+1},$$

kus $h = x_j - x_{j-1}$ on võrgu samm.

Newtoni interpolatsioonipolünoom

Funktsiooni $f(x)$ esimest järku diferentssuhteks nimetatakse suurust

$$f(x_i, x_j) = \frac{f(x_j) - f(x_i)}{x_j - x_i}.$$

Funktsiooni $f(x)$ teist järku diferentssuhteks nimetatakse suurust

$$f(x_i, x_j, x_k) = \frac{f(x_j, x_k) - f(x_i, x_j)}{x_k - x_i}.$$

Funktsiooni $f(x)$ m -järku diferentssuhteks nimetatakse suurust, mis avaldub

$m - 1$ -järku diferentssuhete kaudu

$$f(x_i, x_{i+1}, \dots, x_{i+m}) = \frac{f(x_{i+1}, \dots, x_{i+m}) - f(x_i, \dots, x_{i+m-1})}{x_{i+m} - x_i}.$$

Newtoni interpolatsioonipolünoom

Funktsiooni $f(x)$ esimest järku diferentssuhteks nimetatakse suurust

$$f(x_i, x_j) = \frac{f(x_j) - f(x_i)}{x_j - x_i}.$$

Funktsiooni $f(x)$ teist järku diferentssuhteks nimetatakse suurust

$$f(x_i, x_j, x_k) = \frac{f(x_j, x_k) - f(x_i, x_j)}{x_k - x_i}.$$

Funktsiooni $f(x)$ m -järku diferentssuhteks nimetatakse suurust, mis avaldub

$m - 1$ -järku diferentssuhete kaudu

$$f(x_i, x_{i+1}, \dots, x_{i+m}) = \frac{f(x_{i+1}, \dots, x_{i+m}) - f(x_i, \dots, x_{i+m-1})}{x_{i+m} - x_i}.$$

Newtoni interpolatsioonipolünoom

Funktsiooni $f(x)$ esimest järku diferentssuhteks nimetatakse suurust

$$f(x_i, x_j) = \frac{f(x_j) - f(x_i)}{x_j - x_i}.$$

Funktsiooni $f(x)$ teist järku diferentssuhteks nimetatakse suurust

$$f(x_i, x_j, x_k) = \frac{f(x_j, x_k) - f(x_i, x_j)}{x_k - x_i}.$$

Funktsiooni $f(x)$ m -järku diferentssuhteks nimetatakse suurust, mis avaldub

$m - 1$ -järku diferentssuhete kaudu

$$f(x_i, x_{i+1}, \dots, x_{i+m}) = \frac{f(x_{i+1}, \dots, x_{i+m}) - f(x_i, \dots, x_{i+m-1})}{x_{i+m} - x_i}.$$

Polünoomi

$$\begin{aligned}\Phi(x) = & f(x_0) + f(x_0, x_1)(x - x_0) + f(x_0, x_1, x_2)(x - x_0)(x - x_1) + \\ & + \dots + f(x_0, x_1, \dots, x_n)(x - x_0)(x - x_1) \dots (x - x_{n-1})\end{aligned}$$

nimetatakse **Newtoni interpolatsioonipolünoomiks**.

$n + 1$ sõlme jaoks saab leida ainult ühe n -astme polünoomi, seega langevad Lagrange' ja Newtoni polünoom kokku, st esitavad üht ja sama polünoomi.

Newtoni meetodi eelisteks on lihtsus arvutamisel ning interpolatsioonisõlmede lisamisel on kergem tõsta interpolatsioonipolünoomi asteti.

Polünoomi

$$\begin{aligned}\Phi(x) = & f(x_0) + f(x_0, x_1)(x - x_0) + f(x_0, x_1, x_2)(x - x_0)(x - x_1) + \\ & + \dots + f(x_0, x_1, \dots, x_n)(x - x_0)(x - x_1) \dots (x - x_{n-1})\end{aligned}$$

nimetatakse **Newtoni interpolatsioonipolünoomiks**.

$n + 1$ sõlme jaoks saab leida ainult ühe n -astme polünoomi, seega langevad Lagrange' ja Newtoni polünoom kokku, st esitavad üht ja sama polünoomi.

Newtoni meetodi eelisteks on lihtsus arvutamisel ning interpolatsioonisõlmede lisamisel on kergem tõsta interpolatsioonipolünoomi asteti.

Polünoomi

$$\begin{aligned}\Phi(x) = & f(x_0) + f(x_0, x_1)(x - x_0) + f(x_0, x_1, x_2)(x - x_0)(x - x_1) + \\ & + \dots + f(x_0, x_1, \dots, x_n)(x - x_0)(x - x_1) \dots (x - x_{n-1})\end{aligned}$$

nimetatakse **Newtoni interpolatsioonipolünoomiks**.

$n + 1$ sõlme jaoks saab leida ainult ühe n -astme polünoomi, seega langevad Lagrange' ja Newtoni polünoom kokku, st esitavad üht ja sama polünoomi.

Newtoni meetodi eelisteks on lihtsus arvutamisel ning interpolatsioonisõlmede lisamisel on kergem tõsta interpolatsioonipolünoomi asteti.

Tükiti polünoomiaalne interpolatsioon

Täpsema interpoleerimise jaoks võib konstrueerida interpolandi, mille sõlmede arv ei lähene lõpmatusale ($n \rightarrow \infty$), kuid seda interpolanti saab kasutada osalõikudel, mille arv läheneb lõpmatusale. Selleks tuleb vaadeldav lõik $[a, b]$ jaotada k osalõiguks punktidega

$$a = x_0 < x_1 < \dots < x_k = b$$

ning igal osalõigul $[x_j, x_{j+1}]$ valime sõlmed

$$x_i = y_{i,0} < y_{i,1} < \dots < y_{i,l} = x_{i+1}.$$

Olgu sõlmedes $y_{i,j}$ antud funktsiooni väärtused $f(y_{i,j})$. Igal osalõigul vaadeldakse l -astme interpolanti, mis rahuldab interpolatsioonitingimusi $\Phi(y_{i,j}) = f(y_{i,j})$.

Nii saame түкiti polünoomiaalse funktsiooni $\Phi(x)$ liitekohtadega punktides x_j . Etteantud interpolatsioonitingimuste tõttu on interpolant sõlmedes x_j pidev.

Tükiti polünoomiaalne interpolatsioon

Täpsema interpoleerimise jaoks võib konstrueerida interpolandi, mille sõlmede arv ei lähene lõpmatusale ($n \rightarrow \infty$), kuid seda interpolanti saab kasutada osalõikudel, mille arv läheneb lõpmatusale. Selleks tuleb vaadeldav lõik $[a, b]$ jaotada k osalõiguks punktidega

$$a = x_0 < x_1 < \dots < x_k = b$$

ning igal osalõigul $[x_j, x_{j+1}]$ valime sõlmed

$$x_i = y_{i,0} < y_{i,1} < \dots < y_{i,l} = x_{i+1}.$$

Olgu sõlmedes $y_{i,j}$ antud funktsiooni väärtused $f(y_{i,j})$. Igal osalõigul vaadeldakse l -astme interpolanti, mis rahuldab interpolatsioonitingimusi $\Phi(y_{i,j}) = f(y_{i,j})$.

Nii saame түкiti polünoomiaalse funktsiooni $\Phi(x)$ liitekohtadega punktides x_j . Etteantud interpolatsioonitingimuste tõttu on interpolant sõlmedes x_j pidev.

Tükiti polünoomiaalne interpolatsioon

Täpsema interpoleerimise jaoks võib konstrueerida interpolandi, mille sõlmede arv ei lähene lõpmatusale ($n \rightarrow \infty$), kuid seda interpolanti saab kasutada osalõikudel, mille arv läheneb lõpmatusale. Selleks tuleb vaadeldav lõik $[a, b]$ jaotada k osalõiguks punktidega

$$a = x_0 < x_1 < \dots < x_k = b$$

ning igal osalõigul $[x_j, x_{j+1}]$ valime sõlmed

$$x_i = y_{i,0} < y_{i,1} < \dots < y_{i,l} = x_{i+1}.$$

Olgu sõlmedes $y_{i,j}$ antud funktsiooni väärtused $f(y_{i,j})$. Igal osalõigul vaadeldakse l -astme interpolanti, mis rahuldab interpolatsioonitingimusi $\Phi(y_{i,j}) = f(y_{i,j})$.

Nii saame түкiti polünoomiaalse funktsiooni $\Phi(x)$ liitekohtadega punktides x_j . Etteantud interpolatsioonitingimuste tõttu on interpolant sõlmedes x_j pidev.

Tükiti polünoomiaalne interpolatsioon

Täpsema interpoleerimise jaoks võib konstrueerida interpolandi, mille sõlmede arv ei lähene lõpmatusale ($n \rightarrow \infty$), kuid seda interpolanti saab kasutada osalõikudel, mille arv läheneb lõpmatusale. Selleks tuleb vaadeldav lõik $[a, b]$ jaotada k osalõiguks punktidega

$$a = x_0 < x_1 < \dots < x_k = b$$

ning igal osalõigul $[x_j, x_{j+1}]$ valime sõlmed

$$x_i = y_{i,0} < y_{i,1} < \dots < y_{i,l} = x_{i+1}.$$

Olgu sõlmedes $y_{i,j}$ antud funktsiooni väärtused $f(y_{i,j})$. Igal osalõigul vaadeldakse l -astme interpolanti, mis rahuldab interpolatsioonitingimusi $\Phi(y_{i,j}) = f(y_{i,j})$.

Nii saame түкiti polünoomiaalse funktsiooni $\Phi(x)$ liitekohtadega punktides x_j . Etteantud interpolatsioonitingimuste tõttu on interpolant sõlmedes x_j pidev.

Võrgu tihendamisel $k \rightarrow \infty$, ent l jääb samaks. Sellisel juhul

$$|f(x) - \Phi(x)| \leq Ch^{l+1} \rightarrow 0, \text{ kui } x_j - x_{j-1} \rightarrow 0.$$

Tükiti lineaarne interpolatsioon on lähendamine lineaarse funktsiooniga.

Ruutinterpolatsioon on lähendamine ruutfunktsiooniga.

Võrgu tihendamisel $k \rightarrow \infty$, ent l jääb samaks. Sellisel juhul

$$|f(x) - \Phi(x)| \leq Ch^{l+1} \rightarrow 0, \text{ kui } x_j - x_{j-1} \rightarrow 0.$$

Tükiti lineaarne interpolatsioon on lähendamine lineaarse funktsiooniga.

Ruutinterpolatsioon on lähendamine ruutfunktsiooniga.

Võrgu tihendamisel $k \rightarrow \infty$, ent l jääb samaks. Sellisel juhul

$$|f(x) - \Phi(x)| \leq Ch^{l+1} \rightarrow 0, \text{ kui } x_j - x_{j-1} \rightarrow 0.$$

Tükiti lineaarne interpolatsioon on lähendamine lineaarse funktsiooniga.

Ruutinterpolatsioon on lähendamine ruutfunktsiooniga.

Splainid

Olgu lõik $[a, b]$ jagatud osalõikudeks punktidega

$$a = x_0 < x_1 < \dots < x_k = b.$$

l -järku splainiks siledusastmega p nimetatakse järgmiste omadustega funktsiooni $S^{l,p}(x)$:

1. $S^{l,p}(x)$ on ülimalt l -astme polünoom igal osalõigul $[x_i, x_{i+1}]$;
2. $S^{l,p}(x)$ ise ja tema tuletised kuni järguni p (kaasa arvatud) on pidevad vahemikus $(a; b)$.

Rakendustes kasutatakse tavaliselt kuupsplaine siledusastmega 2, mida tähistatakse $S^{3,2}(x)$.

Kõige lihtsam on splaine esitada baasisplainide ehk B-splainide abil.

Splainid

Olgu lõik $[a, b]$ jagatud osalõikudeks punktidega

$$a = x_0 < x_1 < \dots < x_k = b.$$

l -järku splainiks siledusastmega p nimetatakse järgmiste omadustega funktsiooni $S^{l,p}(x)$:

1. $S^{l,p}(x)$ on ülimalt l -astme polünoom igal osalõigul $[x_i, x_{i+1}]$;
2. $S^{l,p}(x)$ ise ja tema tuletised kuni järguni p (kaasa arvatud) on pidevad vahemikus $(a; b)$.

Rakendustes kasutatakse tavaliselt kuupsplaine siledusastmega 2, mida tähistatakse $S^{3,2}(x)$.

Kõige lihtsam on splaine esitada baasisplainide ehk B-splainide abil.

Splainid

Olgu lõik $[a, b]$ jagatud osalõikudeks punktidega

$$a = x_0 < x_1 < \dots < x_k = b.$$

l -järku splainiks siledusastmega p nimetatakse järgmiste omadustega funktsiooni $S^{l,p}(x)$:

1. $S^{l,p}(x)$ on ülimalt l -astme polünoom igal osalõigul $[x_i; x_{i+1}]$;
2. $S^{l,p}(x)$ ise ja tema tuletised kuni järguni p (kaasa arvatud) on pidevad vahemikus $(a; b)$.

Rakendustes kasutatakse tavaliselt kuupsplaine siledusastmega 2, mida tähistatakse $S^{3,2}(x)$.

Kõige lihtsam on splaine esitada baasisplainide ehk B-splainide abil.

Splainid

Olgu lõik $[a, b]$ jagatud osalõikudeks punktidega

$$a = x_0 < x_1 < \dots < x_k = b.$$

l -järku splainiks siledusastmega p nimetatakse järgmiste omadustega funktsiooni $S^{l,p}(x)$:

1. $S^{l,p}(x)$ on ülimalt l -astme polünoom igal osalõigul $[x_i; x_{i+1}]$;
2. $S^{l,p}(x)$ ise ja tema tuletised kuni järguni p (kaasa arvatud) on pidevad vahemikus $(a; b)$.

Rakendustes kasutatakse tavaliselt kuupsplaine siledusastmega 2, mida tähistatakse $S^{3,2}(x)$.

Kõige lihtsam on splaine esitada baasisplainide ehk B-splainide abil.

Splainid

Olgu lõik $[a, b]$ jagatud osalõikudeks punktidega

$$a = x_0 < x_1 < \dots < x_k = b.$$

l -järku splainiks siledusastmega p nimetatakse järgmiste omadustega funktsiooni $S^{l,p}(x)$:

1. $S^{l,p}(x)$ on ülimalt l -astme polünoom igal osalõigul $[x_i; x_{i+1}]$;
2. $S^{l,p}(x)$ ise ja tema tuletised kuni järguni p (kaasa arvatud) on pidevad vahemikus $(a; b)$.

Rakendustes kasutatakse tavaliselt kuupsplaine siledusastmega 2, mida tähistatakse $S^{3,2}(x)$.

Kõige lihtsam on splaine esitada baasisplainide ehk B-splainide abil.

Splainid

Olgu lõik $[a, b]$ jagatud osalõikudeks punktidega

$$a = x_0 < x_1 < \dots < x_k = b.$$

l -järku splainiks siledusastmega p nimetatakse järgmiste omadustega funktsiooni $S^{l,p}(x)$:

1. $S^{l,p}(x)$ on ülimalt l -astme polünoom igal osalõigul $[x_i; x_{i+1}]$;
2. $S^{l,p}(x)$ ise ja tema tuletised kuni järguni p (kaasa arvatud) on pidevad vahemikus $(a; b)$.

Rakendustes kasutatakse tavaliselt kuupsplaine siledusastmega 2, mida tähistatakse $S^{3,2}(x)$.

Kõige lihtsam on splaine esitada baasisplainide ehk B-splainide abil.

Linearsplainid $S^{1,0}(x)$.

$$S^{1,0}(x) = \sum_{i=0}^k c_i B_i^{1,0}(x),$$

kus c_0, c_1, \dots, c_k on kordajad ja

$$B_i^{1,0}(x) = \begin{cases} \frac{x-x_{i-1}}{x_i-x_{i-1}}, & \text{kui } x \in [x_{i-1}, x_i] \\ \frac{x_{i+1}-x}{x_{i+1}-x_i}, & \text{kui } x \in [x_i, x_{i+1}] \\ 0, & \text{mujal} \end{cases}$$

Ühtlase võrgu korral

$$B_i^{1,0}(x) = B^{1,0}\left(\frac{x-x_i}{h}\right),$$

kus $B^{1,0}(x)$ on spline, mis $[-1; 1]$ erineb nullist, st

$$B^{1,0}(x) = \begin{cases} 1+x, & \text{kui } x \in [-1; 0] \\ 1-x, & \text{kui } x \in [0; 1] \\ 0, & \text{mujal} \end{cases}$$

Linearsplainid $S^{1,0}(x)$.

$$S^{1,0}(x) = \sum_{i=0}^k c_i B_i^{1,0}(x),$$

kus c_0, c_1, \dots, c_k on kordajad ja

$$B_i^{1,0}(x) = \begin{cases} \frac{x-x_{i-1}}{x_i-x_{i-1}}, & \text{kui } x \in [x_{i-1}, x_i] \\ \frac{x_{i+1}-x}{x_{i+1}-x_i}, & \text{kui } x \in [x_i, x_{i+1}] \\ 0, & \text{mujal} \end{cases}$$

Ühtlase võrgu korral

$$B_i^{1,0}(x) = B^{1,0}\left(\frac{x-x_i}{h}\right),$$

kus $B^{1,0}(x)$ on splain, mis $[-1; 1]$ erineb nullist, st

$$B^{1,0}(x) = \begin{cases} 1+x, & \text{kui } x \in [-1; 0] \\ 1-x, & \text{kui } x \in [0; 1] \\ 0, & \text{mujal} \end{cases}$$

Linearsplainid $S^{1,0}(x)$.

$$S^{1,0}(x) = \sum_{i=0}^k c_i B_i^{1,0}(x),$$

kus c_0, c_1, \dots, c_k on kordajad ja

$$B_i^{1,0}(x) = \begin{cases} \frac{x-x_{i-1}}{x_i-x_{i-1}}, & \text{kui } x \in [x_{i-1}, x_i] \\ \frac{x_{i+1}-x}{x_{i+1}-x_i}, & \text{kui } x \in [x_i, x_{i+1}] \\ 0, & \text{mujal} \end{cases}$$

Ühtlase võrgu korral

$$B_i^{1,0}(x) = B^{1,0}\left(\frac{x-x_i}{h}\right),$$

kus $B^{1,0}(x)$ on spline, mis $[-1; 1]$ erineb nullist, st

$$B^{1,0}(x) = \begin{cases} 1+x, & \text{kui } x \in [-1; 0] \\ 1-x, & \text{kui } x \in [0; 1] \\ 0, & \text{mujal} \end{cases}$$

Linearsplainid $S^{1,0}(x)$.

$$S^{1,0}(x) = \sum_{i=0}^k c_i B_i^{1,0}(x),$$

kus c_0, c_1, \dots, c_k on kordajad ja

$$B_i^{1,0}(x) = \begin{cases} \frac{x-x_{i-1}}{x_i-x_{i-1}}, & \text{kui } x \in [x_{i-1}, x_i] \\ \frac{x_{i+1}-x}{x_{i+1}-x_i}, & \text{kui } x \in [x_i, x_{i+1}] \\ 0, & \text{mujal} \end{cases}$$

Ühtlase võrgu korral

$$B_i^{1,0}(x) = B^{1,0}\left(\frac{x-x_i}{h}\right),$$

kus $B^{1,0}(x)$ on spline, mis $[-1; 1]$ erineb nullist, st

$$B^{1,0}(x) = \begin{cases} 1+x, & \text{kui } x \in [-1; 0] \\ 1-x, & \text{kui } x \in [0; 1] \\ 0, & \text{mujal} \end{cases}$$

Kuupsplainid $S^{3,2}(x)$.

Minimaalse pikkusega lõik, kus annab baasisplaini konstrueerida, on $[x_{i-2}; x_{i+2}]$. Baasisplain $B^{3,2}(x)$ on kujul

$$B^{3,2}(x) = \begin{cases} (x+2)^3, & \text{kui } x \in [-2; -1] \\ 1 + 3(x+1) + 3(x+1)^2 - 3(x+1)^3, & \text{kui } x \in [-1; 0] \\ 1 + 3(1-x) + 3(1-x)^2 - 3(1-x)^3, & \text{kui } x \in [0; 1] \\ (2-x)^3, & \text{kui } x \in [1; 2] \\ 0, & \text{mujal.} \end{cases}$$

Suvalise kuupsplaini saame esitada B -splainide lineaarkombinatsioonina

$$S^{3,2}(x) = \sum_{i=-1}^{k+1} c_i B_i^{3,2}(x).$$

Funktsioonide lähendamine vähimruutude meetodil

Diskreetne juht

Olgu antud $[a, b]$ nii, et $a = x_0 < x_1 < \dots < x_n = b$ ja sõlmedes on teada $f(x_j)$, kus $j = 0, 1, \dots, n$. Otsime funktsiooni $\Phi(x)$, mis antud sõlmedes lähendaks funktsiooni $f(x)$. Kui interpolatsiooniülesanne on üle määratud, siis ei saa lahendada interpolatsiooniülesannet selle klassikalises mõistes.

Lahenduseks oleks leida selline funktsioon $\Phi(x)$, mis sõlmedes langeb kõige paremini kokku funktsiooni $f(x)$ väärtustega. Kahe funktsiooni erinevuste mõõtmiseks kasutame funktsiooni

$$J(\Phi) = \sum_{i=0}^n \kappa_i (\Phi(x_i) - f(x_i))^2,$$

kus $\kappa_i > 0$ on kaalud, mis võimaldavad varieerida funktsioonide $f(x)$ ja $\Phi(x)$ kokkulangevust.

Suurust $J(\Phi)$ nimetatakse **vähimruutude funktsionaaliks**.

Funktsioonide lähendamine vähimruutude meetodil

Diskreetne juht

Olgu antud $[a, b]$ nii, et $a = x_0 < x_1 < \dots < x_n = b$ ja sõlmedes on teada $f(x_j)$, kus $j = 0, 1, \dots, n$. Otsime funktsiooni $\Phi(x)$, mis antud sõlmedes lähendaks funktsiooni $f(x)$. Kui interpolatsiooniülesanne on üle määratud, siis ei saa lahendada interpolatsiooniülesannet selle klassikalises mõistes.

Lahenduseks oleks leida selline funktsioon $\Phi(x)$, mis sõlmedes langeb kõige paremini kokku funktsiooni $f(x)$ väärtustega. Kahe funktsiooni erinevuste mõõtmiseks kasutame funktsiooni

$$J(\Phi) = \sum_{i=0}^n \kappa_i (\Phi(x_i) - f(x_i))^2,$$

kus $\kappa_i > 0$ on kaalud, mis võimaldavad varieerida funktsioonide $f(x)$ ja $\Phi(x)$ kokkulangevust.

Suurust $J(\Phi)$ nimetatakse **vähimruutude funktsionaaliks**.

Funktsioonide lähendamine vähimruutude meetodil

Diskreetne juht

Olgu antud $[a, b]$ nii, et $a = x_0 < x_1 < \dots < x_n = b$ ja sõlmedes on teada $f(x_j)$, kus $j = 0, 1, \dots, n$. Otsime funktsiooni $\Phi(x)$, mis antud sõlmedes lähendaks funktsiooni $f(x)$. Kui interpolatsiooniülesanne on üle määratud, siis ei saa lahendada interpolatsiooniülesannet selle klassikalises mõistes.

Lahenduseks oleks leida selline funktsioon $\Phi(x)$, mis sõlmedes langeb kõige paremini kokku funktsiooni $f(x)$ väärtustega. Kahe funktsiooni erinevuste mõõtmiseks kasutame funktsiooni

$$J(\Phi) = \sum_{i=0}^n \kappa_i (\Phi(x_i) - f(x_i))^2,$$

kus $\kappa_i > 0$ on kaalud, mis võimaldavad varieerida funktsioonide $f(x)$ ja $\Phi(x)$ kokkulangevust.

Suurust $J(\Phi)$ nimetatakse vähimruutude funktsionaaliks.

Funktsioonide lähendamine vähimruutude meetodil

Diskreetne juht

Olgu antud $[a, b]$ nii, et $a = x_0 < x_1 < \dots < x_n = b$ ja sõlmedes on teada $f(x_j)$, kus $j = 0, 1, \dots, n$. Otsime funktsiooni $\Phi(x)$, mis antud sõlmedes lähendaks funktsiooni $f(x)$. Kui interpolatsiooniülesanne on üle määratud, siis ei saa lahendada interpolatsiooniülesannet selle klassikalises mõistes.

Lahenduseks oleks leida selline funktsioon $\Phi(x)$, mis sõlmedes langeb kõige paremini kokku funktsiooni $f(x)$ väärtustega. Kahe funktsiooni erinevuste mõõtmiseks kasutame funktsiooni

$$J(\Phi) = \sum_{i=0}^n \kappa_i (\Phi(x_i) - f(x_i))^2,$$

kus $\kappa_i > 0$ on kaalud, mis võimaldavad varieerida funktsioonide $f(x)$ ja $\Phi(x)$ kokkulangevust.

Suurust $J(\Phi)$ nimetatakse **vähimruutude funktsionaaliks**.

Nii püstitatud ülesannet nimetatakse **vähimruutude ülesandeks**.

Kui $J(\Phi) = 0$, siis on funktsionaali miinimum ka interpoleerimisülesande lahendiks.

Sellise minimeerimisülesande lahendiks sobib funktsioon

$$\Phi(x) = \sum_{j=1}^m c_j \phi_j(x),$$

kus c_1, c_2, \dots, c_m on konstandid, $\phi_1(x), \phi_2(x), \dots, \phi_m(x)$ on etteantud klassi funktsioonid.

Seega

$$J(\Phi) = \sum_{i=0}^n \kappa_i \left(\sum_{j=1}^m c_j \phi_j(x_i) - f(x_i) \right)^2.$$

Siin tundmatuteks c_1, c_2, \dots, c_m , võime tähistada

$$J(\Phi) = J(c_1, c_2, \dots, c_m).$$

Nii püstitatud ülesannet nimetatakse **vähimruutude ülesandeks**.

Kui $J(\Phi) = 0$, siis on funktsionaali miinimum ka interpoleerimisülesande lahendiks.

Sellise minimeerimisülesande lahendiks sobib funktsioon

$$\Phi(x) = \sum_{j=1}^m c_j \phi_j(x),$$

kus c_1, c_2, \dots, c_m on konstandid, $\phi_1(x), \phi_2(x), \dots, \phi_m(x)$ on etteantud klassi funktsioonid.

Seega

$$J(\Phi) = \sum_{i=0}^n \kappa_i \left(\sum_{j=1}^m c_j \phi_j(x_i) - f(x_i) \right)^2.$$

Siin tundmatuteks c_1, c_2, \dots, c_m , võime tähistada

$$J(\Phi) = J(c_1, c_2, \dots, c_m).$$

Nii püstitatud ülesannet nimetatakse **vähimruutude ülesandeks**.

Kui $J(\Phi) = 0$, siis on funktsionaali miinimum ka interpoleerimisülesande lahendiks.

Sellise minimeerimisülesande lahendiks sobib funktsioon

$$\Phi(x) = \sum_{j=1}^m c_j \phi_j(x),$$

kus c_1, c_2, \dots, c_m on konstandid, $\phi_1(x), \phi_2(x), \dots, \phi_m(x)$ on etteantud klassi funktsioonid.

Seega

$$J(\Phi) = \sum_{i=0}^n \kappa_i \left(\sum_{j=1}^m c_j \phi_j(x_i) - f(x_i) \right)^2.$$

Siin tundmatuteks c_1, c_2, \dots, c_m , võime tähistada

$$J(\Phi) = J(c_1, c_2, \dots, c_m).$$

Nii püstitatud ülesannet nimetatakse **vähimruutude ülesandeks**.

Kui $J(\Phi) = 0$, siis on funktsionaali miinimum ka interpoleerimisülesande lahendiks.

Sellise minimeerimisülesande lahendiks sobib funktsioon

$$\Phi(x) = \sum_{j=1}^m c_j \phi_j(x),$$

kus c_1, c_2, \dots, c_m on konstandid, $\phi_1(x), \phi_2(x), \dots, \phi_m(x)$ on etteantud klassi funktsioonid.

Seega

$$J(\Phi) = \sum_{i=0}^n \kappa_i \left(\sum_{j=1}^m c_j \phi_j(x_i) - f(x_i) \right)^2.$$

Siin tundmatuteks c_1, c_2, \dots, c_m , võime tähistada

$$J(\Phi) = J(c_1, c_2, \dots, c_m).$$

Nii püstitatud ülesannet nimetatakse **vähimruutude ülesandeks**.

Kui $J(\Phi) = 0$, siis on funktsionaali miinimum ka interpoleerimisülesande lahendiks.

Sellise minimeerimisülesande lahendiks sobib funktsioon

$$\Phi(x) = \sum_{j=1}^m c_j \phi_j(x),$$

kus c_1, c_2, \dots, c_m on konstandid, $\phi_1(x), \phi_2(x), \dots, \phi_m(x)$ on etteantud klassi funktsioonid.

Seega

$$J(\Phi) = \sum_{i=0}^n \kappa_i \left(\sum_{j=1}^m c_j \phi_j(x_i) - f(x_i) \right)^2.$$

Siin tundmatuteks c_1, c_2, \dots, c_m , võime tähistada

$$J(\Phi) = J(c_1, c_2, \dots, c_m).$$

Funktsiooni $J(c_1, c_2, \dots, c_m)$ miinimumi tarvilik tingimus on

$$\frac{\partial}{\partial c_k} J(c_1, c_2, \dots, c_m) = 0, \quad k = 1, \dots, m.$$

Kordajad c_1, c_2, \dots, c_m saab määrata $m \times m$ lineaarsest võrrandisüsteemist

$$\sum_{j=1}^m \left[\sum_{i=0}^n \kappa_i \phi_j(x_i) \phi_k(x_i) \right] c_j = \sum_{i=0}^n \kappa_i f(x_i) \phi_k(x_i), \quad k = 1, \dots, m.$$

Lineaarne juht

Kui $\Phi(x) = c_1x + c_2$, siis on vaja määrata kordajad c_1 ja c_2 .

$$J(\Phi) = \sum_{i=0}^n \kappa_i (c_1 x_i + c_2 - f(x_i))^2$$

ja

$$\begin{cases} \frac{\partial J}{\partial c_1} = 2 \sum_{i=0}^n \kappa_i (c_1 x_i + c_2 - f(x_i)) \cdot x_i = 0 \\ \frac{\partial J}{\partial c_2} = 2 \sum_{i=0}^n \kappa_i (c_1 x_i + c_2 - f(x_i)) \cdot 1 = 0 \end{cases}$$

Lineaarne juht

Kui $\Phi(x) = c_1x + c_2$, siis on vaja määrata kordajad c_1 ja c_2 .

$$J(\Phi) = \sum_{i=0}^n \kappa_i (c_1 x_i + c_2 - f(x_i))^2$$

ja

$$\begin{cases} \frac{\partial J}{\partial c_1} = 2 \sum_{i=0}^n \kappa_i (c_1 x_i + c_2 - f(x_i)) \cdot x_i = 0 \\ \frac{\partial J}{\partial c_2} = 2 \sum_{i=0}^n \kappa_i (c_1 x_i + c_2 - f(x_i)) \cdot 1 = 0 \end{cases}$$

Lineaarne juht

Kui $\Phi(x) = c_1x + c_2$, siis on vaja määrata kordajad c_1 ja c_2 .

$$J(\Phi) = \sum_{i=0}^n \kappa_i (c_1 x_i + c_2 - f(x_i))^2$$

ja

$$\begin{cases} \frac{\partial J}{\partial c_1} = 2 \sum_{i=0}^n \kappa_i (c_1 x_i + c_2 - f(x_i)) \cdot x_i = 0 \\ \frac{\partial J}{\partial c_2} = 2 \sum_{i=0}^n \kappa_i (c_1 x_i + c_2 - f(x_i)) \cdot 1 = 0 \end{cases}$$

$$\left\{ \begin{array}{l} c_1 \sum_{i=0}^n \kappa_i \cdot x_i^2 + c_2 \sum_{i=0}^n \kappa_i \cdot x_i = \sum_{i=0}^n \kappa_i \cdot f(x_i) \cdot x_i \\ c_1 \sum_{i=0}^n \kappa_i \cdot x_i + c_2 \sum_{i=0}^n \kappa_i = \sum_{i=0}^n \kappa_i \cdot f(x_i) \end{array} \right.$$

Analoogiliselt saab leida kordajad c_1, c_2, c_3 ruutfunktsioonile $\Phi = c_1 x^2 + c_2 x + c_3$. Siis oleks vaja lahendada lineaarne võrrandisüsteem

$$\left\{ \begin{array}{l} c_1 \sum_{i=0}^n \kappa_i \cdot x_i^2 + c_2 \sum_{i=0}^n \kappa_i \cdot x_i = \sum_{i=0}^n \kappa_i \cdot f(x_i) \cdot x_i \\ c_1 \sum_{i=0}^n \kappa_i \cdot x_i + c_2 \sum_{i=0}^n \kappa_i = \sum_{i=0}^n \kappa_i \cdot f(x_i) \end{array} \right.$$

Analoogiliselt saab leida kordajad c_1, c_2, c_3 ruutfunktsioonile $\Phi = c_1 x^2 + c_2 x + c_3$. Siis oleks vaja lahendada lineaarne võrrandisüsteem

$$\left\{ \begin{array}{l} c_1 \sum_{i=0}^n \kappa_i \cdot x_i^2 + c_2 \sum_{i=0}^n \kappa_i \cdot x_i = \sum_{i=0}^n \kappa_i \cdot f(x_i) \cdot x_i \\ c_1 \sum_{i=0}^n \kappa_i \cdot x_i + c_2 \sum_{i=0}^n \kappa_i = \sum_{i=0}^n \kappa_i \cdot f(x_i) \end{array} \right.$$

Analoogiliselt saab leida kordajad c_1, c_2, c_3 ruutfunktsioonile $\Phi = c_1 x^2 + c_2 x + c_3$. Siis oleks vaja lahendada lineaarne võrrandisüsteem

$$\left\{ \begin{array}{l} C_1 \sum_{i=0}^n \kappa_i \cdot x_i^4 + C_2 \sum_{i=0}^n \kappa_i \cdot x_i^3 + C_3 \sum_{i=0}^n \kappa_i \cdot x_i^2 = \sum_{i=0}^n \kappa_i \cdot f(x_i) \cdot x_i^2 \\ C_1 \sum_{i=0}^n \kappa_i \cdot x_i^3 + C_2 \sum_{i=0}^n \kappa_i \cdot x_i^2 + C_3 \sum_{i=0}^n \kappa_i \cdot x_i = \sum_{i=0}^n \kappa_i \cdot f(x_i) \cdot x_i \\ C_1 \sum_{i=0}^n \kappa_i \cdot x_i^2 + C_2 \sum_{i=0}^n \kappa_i \cdot x_i + C_3 \sum_{i=0}^n \kappa_i = \sum_{i=0}^n \kappa_i \cdot f(x_i) \end{array} \right.$$

Näide Antud on

x	-4	-3	-2	0	2	3	4
y	0,32	-0,27	-0,55	-0,48	0,28	1,12	1,87

Lähendame esitatud funktsiooni ruutfunktsiooniga

$\Phi(x) = c_1 x^2 + c_2 x + c_3$, kasutame kaalusid $\kappa_i = 1, i = 1, \dots, 7$.

Arvutame vajalikud summad:

$$\sum x_i = 0, \sum x_i^2 = 58, \sum x_i^3 = 0, \sum x_i^4 = 706$$

$$\sum y_i = 2,29, \sum x_i y_i = 12,03, \sum x_i^2 y_i = 41,61.$$

Näide Antud on

x	-4	-3	-2	0	2	3	4
y	0,32	-0,27	-0,55	-0,48	0,28	1,12	1,87

Lähendame esitatud funktsiooni ruutfunktsiooniga

$\Phi(x) = c_1 x^2 + c_2 x + c_3$, kasutame kaalusid $\kappa_i = 1, i = 1, \dots, 7$.

Arvutame vajalikud summad:

$$\sum x_i = 0, \sum x_i^2 = 58, \sum x_i^3 = 0, \sum x_i^4 = 706$$

$$\sum y_i = 2,29, \sum x_i y_i = 12,03, \sum x_i^2 y_i = 41,61.$$

Näide Antud on

x	-4	-3	-2	0	2	3	4
y	0,32	-0,27	-0,55	-0,48	0,28	1,12	1,87

Lähendame esitatud funktsiooni ruutfunktsiooniga

$\Phi(x) = c_1 x^2 + c_2 x + c_3$, kasutame kaalusid $\kappa_i = 1, i = 1, \dots, 7$.

Arvutame vajalikud summad:

$$\sum x_i = 0, \quad \sum x_i^2 = 58, \quad \sum x_i^3 = 0, \quad \sum x_i^4 = 706$$

$$\sum y_i = 2,29, \quad \sum x_i y_i = 12,03, \quad \sum x_i^2 y_i = 41,61.$$

Näide Antud on

x	-4	-3	-2	0	2	3	4
y	0,32	-0,27	-0,55	-0,48	0,28	1,12	1,87

Lähendame esitatud funktsiooni ruutfunktsiooniga

$\Phi(x) = c_1 x^2 + c_2 x + c_3$, kasutame kaalusid $\kappa_i = 1, i = 1, \dots, 7$.

Arvutame vajalikud summad:

$$\sum x_i = 0, \sum x_i^2 = 58, \sum x_i^3 = 0, \sum x_i^4 = 706$$

$$\sum y_i = 2,29, \sum x_i y_i = 12,03, \sum x_i^2 y_i = 41,61.$$

Näide Antud on

x	-4	-3	-2	0	2	3	4
y	0,32	-0,27	-0,55	-0,48	0,28	1,12	1,87

Lähendame esitatud funktsiooni ruutfunktsiooniga

$\Phi(x) = c_1 x^2 + c_2 x + c_3$, kasutame kaalusid $\kappa_i = 1, i = 1, \dots, 7$.

Arvutame vajalikud summad:

$$\sum x_i = 0, \sum x_i^2 = 58, \sum x_i^3 = 0, \sum x_i^4 = 706$$

$$\sum y_i = 2,29, \sum x_i y_i = 12,03, \sum x_i^2 y_i = 41,61.$$

Näide Antud on

x	-4	-3	-2	0	2	3	4
y	0,32	-0,27	-0,55	-0,48	0,28	1,12	1,87

Lähendame esitatud funktsiooni ruutfunktsiooniga

$\Phi(x) = c_1 x^2 + c_2 x + c_3$, kasutame kaalusid $\kappa_i = 1, i = 1, \dots, 7$.

Arvutame vajalikud summad:

$$\sum x_i = 0, \sum x_i^2 = 58, \sum x_i^3 = 0, \sum x_i^4 = 706$$

$$\sum y_i = 2,29, \sum x_i y_i = 12,03, \sum x_i^2 y_i = 41,61.$$

Näide Antud on

x	-4	-3	-2	0	2	3	4
y	0,32	-0,27	-0,55	-0,48	0,28	1,12	1,87

Lähendame esitatud funktsiooni ruutfunktsiooniga

$\Phi(x) = c_1 x^2 + c_2 x + c_3$, kasutame kaalusid $\kappa_i = 1, i = 1, \dots, 7$.

Arvutame vajalikud summad:

$$\sum x_i = 0, \sum x_i^2 = 58, \sum x_i^3 = 0, \sum x_i^4 = 706$$

$$\sum y_i = 2,29, \sum x_i y_i = 12,03, \sum x_i^2 y_i = 41,61.$$

Näide Antud on

x	-4	-3	-2	0	2	3	4
y	0,32	-0,27	-0,55	-0,48	0,28	1,12	1,87

Lähendame esitatud funktsiooni ruutfunktsiooniga

$\Phi(x) = c_1 x^2 + c_2 x + c_3$, kasutame kaalusid $\kappa_i = 1, i = 1, \dots, 7$.

Arvutame vajalikud summad:

$$\sum x_i = 0, \sum x_i^2 = 58, \sum x_i^3 = 0, \sum x_i^4 = 706$$

$$\sum y_i = 2,29, \sum x_i y_i = 12,03, \sum x_i^2 y_i = 41,61.$$

Näide Antud on

x	-4	-3	-2	0	2	3	4
y	0,32	-0,27	-0,55	-0,48	0,28	1,12	1,87

Lähendame esitatud funktsiooni ruutfunktsiooniga

$\Phi(x) = c_1 x^2 + c_2 x + c_3$, kasutame kaalusid $\kappa_i = 1, i = 1, \dots, 7$.

Arvutame vajalikud summad:

$$\sum x_i = 0, \sum x_i^2 = 58, \sum x_i^3 = 0, \sum x_i^4 = 706$$

$$\sum y_i = 2,29, \sum x_i y_i = 12,03, \sum x_i^2 y_i = 41,61.$$

Seega süsteem tuleb kujule

$$\begin{cases} 706c_1 + 58c_3 = 41,61 \\ 58c_2 = 12,03 \\ 58c_1 + 7c_3 = 2,29 \end{cases}$$

Siit $c_3 = -0,5048$, $c_2 = 0,2074$ ja $c_1 = 0,1004$. Ruutfunktsiooniks tuleb seega

$$\Phi(x) = 0,1004x^2 + 0,2074x - 0,5048.$$

Seega süsteem tuleb kujule

$$\begin{cases} 706c_1 + 58c_3 = 41,61 \\ 58c_2 = 12,03 \\ 58c_1 + 7c_3 = 2,29 \end{cases}$$

Siit $c_3 = -0,5048$, $c_2 = 0,2074$ ja $c_1 = 0,1004$. Ruutfunktsiooniks tuleb seega

$$\Phi(x) = 0,1004x^2 + 0,2074x - 0,5048.$$

Seega süsteem tuleb kujule

$$\begin{cases} 706c_1 + 58c_3 = 41,61 \\ 58c_2 = 12,03 \\ 58c_1 + 7c_3 = 2,29 \end{cases}$$

Siit $c_3 = -0,5048$, $c_2 = 0,2074$ ja $c_1 = 0,1004$. Ruutfunktsiooniks tuleb seega

$$\Phi(x) = 0,1004x^2 + 0,2074x - 0,5048.$$

Pidev juht

Olgu funktsioon $f(x)$ määratud kogu lõigul $[a, b]$. Ülesandeks on leida selline $\Phi(x)$, mis langeks kõige paremini kokku funktsiooniga $f(x)$ tervel lõigul $[a, b]$. Funktsioonide $\Phi(x)$ ja $f(x)$ erinevuse mõõduks tervel lõigul $[a, b]$ võib võtta funktsionaali

$$J(\Phi) = \int_a^b \kappa(x)(\Phi(x) - f(x))^2 dx,$$

kus $\kappa(x)$ on kaalufunktsioon.

Ka pideval juhul võib otsida $\Phi(x)$ kujul $\Phi(x) = \sum_{j=1}^m c_j \phi_j(x)$, kus $\phi_j(x)$ on etteantud funktsioonid ning c_j tundmatud kordajad ($j = 1, 2, \dots, m$).

Siis

$$J(\Phi) = \int_a^b \kappa(x) \left(\sum_{j=1}^m (c_j \phi_j(x) - f(x)) \right)^2 dx.$$

Pidev juht

Olgu funktsioon $f(x)$ määratud kogu lõigul $[a, b]$. Ülesandeks on leida selline $\Phi(x)$, mis langeks kõige paremini kokku funktsiooniga $f(x)$ tervel lõigul $[a, b]$. Funktsioonide $\Phi(x)$ ja $f(x)$ erinevuse mõõduks tervel lõigul $[a, b]$ võib võtta funktsionaali

$$J(\Phi) = \int_a^b \kappa(x)(\Phi(x) - f(x))^2 dx,$$

kus $\kappa(x)$ on kaalufunktsioon.

Ka pideval juhul võib otsida $\Phi(x)$ kujul $\Phi(x) = \sum_{j=1}^m c_j \phi_j(x)$, kus $\phi_j(x)$ on etteantud funktsioonid ning c_j tundmatud kordajad ($j = 1, 2, \dots, m$).
Siis

$$J(\Phi) = \int_a^b \kappa(x) \left(\sum_{j=1}^m (c_j \phi_j(x) - f(x)) \right)^2 dx.$$

Pidev juht

Olgu funktsioon $f(x)$ määratud kogu lõigul $[a, b]$. Ülesandeks on leida selline $\Phi(x)$, mis langeks kõige paremini kokku funktsiooniga $f(x)$ tervel lõigul $[a, b]$. Funktsioonide $\Phi(x)$ ja $f(x)$ erinevuse mõõduks tervel lõigul $[a, b]$ võib võtta funktsionaali

$$J(\Phi) = \int_a^b \kappa(x)(\Phi(x) - f(x))^2 dx,$$

kus $\kappa(x)$ on kaalufunktsioon.

Ka pideval juhul võib otsida $\Phi(x)$ kujul $\Phi(x) = \sum_{j=1}^m c_j \phi_j(x)$, kus $\phi_j(x)$ on etteantud funktsioonid ning c_j tundmatud kordajad ($j = 1, 2, \dots, m$).

Siis

$$J(\Phi) = \int_a^b \kappa(x) \left(\sum_{j=1}^m (c_j \phi_j(x) - f(x)) \right)^2 dx.$$

Pidev juht

Olgu funktsioon $f(x)$ määratud kogu lõigul $[a, b]$. Ülesandeks on leida selline $\Phi(x)$, mis langeks kõige paremini kokku funktsiooniga $f(x)$ tervel lõigul $[a, b]$. Funktsioonide $\Phi(x)$ ja $f(x)$ erinevuse mõõduks tervel lõigul $[a, b]$ võib võtta funktsionaali

$$J(\Phi) = \int_a^b \kappa(x)(\Phi(x) - f(x))^2 dx,$$

kus $\kappa(x)$ on kaalufunktsioon.

Ka pideval juhul võib otsida $\Phi(x)$ kujul $\Phi(x) = \sum_{j=1}^m c_j \phi_j(x)$, kus $\phi_j(x)$ on etteantud funktsioonid ning c_j tundmatud kordajad ($j = 1, 2, \dots, m$).

Siis

$$J(\Phi) = \int_a^b \kappa(x) \left(\sum_{j=1}^m (c_j \phi_j(x) - f(x)) \right)^2 dx.$$

Miimumi jaoks $\frac{\partial J}{\partial c_k} = 0$, iga $k = 1, 2, \dots, m$.

$$\begin{aligned}\frac{\partial J}{\partial c_k} &= \frac{\partial}{\partial c_k} \int_a^b \kappa(x) \left(\sum_{j=1}^m c_j \phi_j(x) - f(x) \right)^2 dx = \\ &= 2 \int_a^b \kappa(x) \left(\sum_{j=1}^m c_j \phi_j(x) - f(x) \right) \frac{\partial}{\partial c_k} \left(\sum_{j=1}^m c_j \phi_j(x) - f(x) \right) dx = \\ &= 2 \int_a^b \kappa(x) \left(\sum_{j=1}^m c_j \phi_j(x) - f(x) \right) \phi_k(x) dx = \\ &= 2 \sum_{j=1}^m \left(\int_a^b \kappa(x) \phi_j(x) \phi_k(x) dx \right) c_j - 2 \int_a^b \kappa(x) f(x) \phi_k(x) dx.\end{aligned}$$

Miinimumi jaoks $\frac{\partial J}{\partial c_k} = 0$, iga $k = 1, 2, \dots, m$.

$$\begin{aligned}\frac{\partial J}{\partial c_k} &= \frac{\partial}{\partial c_k} \int_a^b \kappa(x) \left(\sum_{j=1}^m c_j \phi_j(x) - f(x) \right)^2 dx = \\ &= 2 \int_a^b \kappa(x) \left(\sum_{j=1}^m c_j \phi_j(x) - f(x) \right) \frac{\partial}{\partial c_k} \left(\sum_{j=1}^m c_j \phi_j(x) - f(x) \right) dx = \\ &= 2 \int_a^b \kappa(x) \left(\sum_{j=1}^m c_j \phi_j(x) - f(x) \right) \phi_k(x) dx = \\ &= 2 \sum_{j=1}^m \left(\int_a^b \kappa(x) \phi_j(x) \phi_k(x) dx \right) c_j - 2 \int_a^b \kappa(x) f(x) \phi_k(x) dx.\end{aligned}$$

Kordajate c_1, c_2, \dots, c_m määramiseks tekib lineaarne võrrandisüsteem

$$\sum_{j=1}^m \left(\int_a^b \kappa(x) \phi_j(x) \phi_k(x) dx \right) c_j = \int_a^b \kappa(x) f(x) \phi_k(x) dx,$$

$$k = 1, 2, \dots, m.$$